

Για τον Μιχάλη Δαμανάκη

Με βαθιά θλίψη πληροφορήθηκα το θάνατο του Μιχάλη Δαμανάκη.

Τον γνώρισα ως συνάδελφο καθηγητή στο τμήμα Βιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, κυρίως όμως ως συνεργάτη στη μεγάλη προσπάθεια της ανάδειξης του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Κρήτης ως εκπαιδευτικού και ερευνητικού χώρου αντάξιου της φήμης του πανεπιστημιακού μας ιδρύματος.

Όταν πρωτοήλθα στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και άρχισα να ασχολούμαι με το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας, ο Μιχάλης ήταν διευθυντής του Μουσείου. Σε όλη την ακαδημαϊκή μου σταδιοδρομία δεν συνάντησα άλλον με τη δική του ανιδιοτέλεια. Δεν προσπάθησε λόγω θέσης να προβάλει και να αναδείξει το εγώ του, ούτε να βραχυκυκλώσει ιδέες που δεν ήταν δικές του. Κάθε άλλο. Συνέβαλε καθοριστικά στην ανάπτυξη του Μουσείου συνολικά, αλλά και ειδικότερα στην ανάπτυξη και συντήρηση του herbarium. Παράλληλα, προσπάθησε να δημιουργήσει Βοτανικό Κήπο στην Κέρη, κοντά στο Ηράκλειο, όταν κανείς άλλος δεν μιλούσε για την ανάγκη δημιουργίας Βοτανικού Κήπου στην Κρήτη. Προσπάθεια που δυστυχώς δεν τελεσφόρησε καθώς ήταν πολύ μπροστά για τα δεδομένα της τότε πολιτικής ηγεσίας στην Κρήτη.

Πέρα όμως από αυτά, ως ειδικός στην ταξινόμηση μιας από τις πιο δύσκολες ταξινομικά φυτικές ομάδες, τα Αγρωστώδη, μοναδικός για τον Ελληνικό χώρο, προσέφερε πάλι με ανιδιοτέλεια τις γνώσεις του σε όλους χωρίς να ζητάει ανταλλάγματα συμμετοχής στις παραγόμενες επιστημονικές δημοσιεύσεις.

Θα θυμούμαι τον Μιχάλη Δαμανάκη για τις συμβουλές, την πραότητα και την ανιδιοτέλειά του. Συνέβαλε και αυτός καθοριστικά στην ανάπτυξη του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Κρήτης.

Μακάρι η μνήμη του να μη σβήσει.

Μωυσής Μυλωνάς

Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης

Πρώην Διευθυντής Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Κρήτης